

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 66.509/1/V
van 10 september 2019

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende
wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van
8 februari 2019 houdende de uitvoering van artikel 6, 7, 8 en 12
van het decreet van 18 mei 2018 betreffende het niet-dringend
liggend ziekenvervoer’

Op 12 augustus 2019 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 februari 2019 houdende de uitvoering van artikel 6, 7, 8 en 12 van het decreet van 18 mei 2018 betreffende het niet-dringend liggend ziekenvervoer’.

Het ontwerp is door de eerste vakantiekamer onderzocht op 3 september 2019. De kamer was samengesteld uit Eric BREWAEYS, kamervoorzitter, Wouter PAS en Koen MUYLLE, staatsraden, Johan PUT, assessor, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Tim CORTHAUT, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 10 september 2019.

*

1 Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

VOORAFGAANDE OPMERKING

2. Rekening houdend met het ogenblik waarop dit advies gegeven wordt, vestigt de Raad van State de aandacht van de Vlaamse Regering op het feit dat de verkiezingen van 26 mei 2019 tot gevolg hebben dat deze laatste sedert die datum en totdat een nieuwe regering is verkozen, niet over de volheid van haar bevoegdheid beschikt. Dit advies wordt evenwel gegeven zonder dat wordt nagegaan of dit ontwerp in die beperkte bevoegdheid kan worden ingepast, aangezien de afdeling Wetgeving geen kennis heeft van het geheel van de feitelijke gegevens die de Vlaamse Regering in aanmerking kan nemen als ze te oordelen heeft of het vaststellen of het wijzigen van verordeningen noodzakelijk is.

STREKKING VAN HET ONTWERP

3. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse regering strekt tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 februari 2019 ‘houdende de uitvoering van artikel 6, 7, 8 en 12 van het decreet van 18 mei 2018 betreffende het niet-dringend liggend ziekenvervoer’.

De wijzigingen die door het om advies voorgelegde ontwerp worden aangebracht hebben betrekking op vier aspecten.

Ten eerste wordt de terminologie van het besluit van 8 februari 2019 afgestemd op die van het koninklijk besluit van 14 mei 2019 ‘betreffende het beroep van ambulancier niet dringend patiëntenvervoer’. Daartoe wordt de term “niet-kritiek” telkens vervangen door de term “niet-dringend” (artikelen 1 tot 3 van het ontwerp).

Ten tweede worden de uiterlijke kenmerken van de voertuigen die gebruikt worden voor niet-dringend ziekenvervoer beter omschreven. Daartoe wordt artikel 18 van het besluit van 8 februari 2019 vervangen (artikel 4 van het ontwerp) en worden twee bijlagen ingevoegd in het besluit van 8 februari 2019 (artikel 18 van het ontwerp en de bijhorende bijlagen 1 en 2 bij het ontwerp).

Ten derde wordt de procedure voor de controle van de dienst en de ziekenwagens gewijzigd (artikelen 5 en 6) en worden de verschillende mogelijke uitkomsten van de beoordeling van de dienst (gunstig, met voorbehoud, of ongunstig) en van een of meer voertuigen (gunstig, met voorbehoud of ongunstig) en het effect daarvan op de vergunning uitgewerkt (artikel 7, dat strekt tot ingrijpende wijziging van artikel 23 van het besluit van 8 februari 2019). Die wijzigingen geven aanleiding tot een reeks andere wijzigingen in het ontwerp teneinde de kruisverwijzingen aan te passen aan het nieuwe kader (artikelen 8 tot 16 van het ontwerp).

Ten slotte wordt door artikel 17 van het ontwerp ook in een uitbreiding van de overgangsregeling van artikel 40 van het besluit van 8 februari 2019 voorzien. Enerzijds wordt een nieuwe overgangsregeling ingevoerd voor voertuigen die in dienst werden genomen in de eerste zes maanden na de inwerkingtreding van het besluit van 8 februari 2019 (op 27 maart 2019). Die voertuigen mogen weliswaar al aan de nieuwe eisen voldoen, maar krijgen desnoods vijf jaar tijd om aan de normen te voldoen (ontworpen artikel 40, derde lid). Anderzijds wordt ook in een regeling voorzien voor tweedehandse voertuigen (ontworpen artikel 40, vierde lid).

Artikel 19 van het ontwerp stelt de inwerkingtreding van de artikelen 2 en 3 van het ontwerp uit tot respectievelijk 27 maart 2020 en 27 maart 2025, wat overeenstemt met de datum van inwerkingtreding van de te wijzigen artikelen 15 en 16 van het besluit van 8 februari 2019. Artikel 20 bevat de uitvoeringsbepaling.

RECHTSGROND

4. De ontworpen bepalingen vinden rechtsgrond in de artikelen 6, 7 en 8 van het decreet van 18 mei 2018 ‘betreffende het niet-dringend ziekenvervoer’. Er is geen reden om artikel 12 in de aanhef te vermelden als rechtsgrond, aangezien het ontwerp geen betrekking heeft op het bepalen van de datum van inwerkingtreding van de bepalingen van het decreet van 18 mei 2018.

VORMVEREISTEN

5. Er moet in de aanhef melding worden gemaakt van de weigering om advies te verlenen van de SERV van 8 juli 2019 en van het advies van de Vlaamse Raad Welzijn, Volksgezondheid en Gezin van 26 juli 2019.

6. De artikelen 4 en 18 van het ontwerp strekken tot wijziging van de vergunningsvoorwaarden met betrekking tot de uiterlijke kenmerken van de voertuigen. Bijgevolg vereist artikel 6, tweede lid, van het decreet van 18 mei 2018 dat daarover ook het voorafgaand advies wordt ingewonnen van de onafhankelijke commissie bedoeld in artikel 5 van dat decreet.

Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van het inwinnen van het voornoemde advies nog wijzigingen zou ondergaan, moeten de gewijzigde of toegevoegde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 7

7. Het ontworpen artikel 23, § 1, zevende, achtste en negende lid, van het besluit van 8 februari 2019 luidt:

“Als bij een steekproefsgewijze controle een of meer ziekenwagens als ongunstig worden beoordeeld, worden alle ziekenwagens als ongunstig beoordeeld. Als bij een steekproefsgewijze controle een of meer ziekenwagens als gunstig met voorbehoud worden beoordeeld en geen enkele ziekenwagen als ongunstig, worden alle ziekenwagens als gunstig met voorbehoud beoordeeld.

Een tweede controle van ziekenwagens na een steekproefsgewijze controle heeft zowel betrekking op de eerder gecontroleerde ziekenwagens met tekorten, als op een nieuwe steekproef.

Een tweede controle van ziekenwagens na een controle van alle ziekenwagens beperkt zich tot de ziekenwagens met tekorten”.

Dit systeem lijkt enkel duidelijk indien daarin een onderscheid wordt gemaakt tussen “ziekenwagens met tekorten” – dat zijn ziekenwagens die werden onderzocht en gebreken hebben – en ziekenwagens die “ongunstig beoordeeld” werden, wat dan niet alleen de effectief gebrekkige voertuigen omvat maar ook alle andere voertuigen die met toepassing van het ontworpen artikel 23, § 1, zevende lid, als ongunstig worden beschouwd¹ zonder dat ze werden onderzocht. Indien dat niet zo zou zijn, zouden de controles in het ontworpen artikel 23, § 1, achtste en negende lid immers steeds op alle ziekenwagens moeten slaan, wat niet de bedoeling lijkt te zijn. Dat onderscheid is echter niet zeer duidelijk in de tekst van het ontwerp. De bedoeling van de stellers van het ontwerp moet ter wille van de rechtszekerheid dus beter worden verwoord.

8. De term “conclusies” in het ontworpen artikel 23, §§ 7 tot 9, van het besluit van 8 februari 2019 is een overbodige term. De woorden “de volgende conclusies” kunnen beter worden weggelaten.

¹ Het ontwerp heeft het over “beoordeeld”.

9. De procedure omschreven in het ontworpen artikel 23 van het besluit van 8 februari 2019 is nogal complex. Voorts krijgen vergunningsplichtige diensten meervoudig de kans om met niet-conforme voertuigen te blijven rijden, of een dienst uit te baten zonder aan alle vergunningsvoorwaarden te voldoen. Het is onduidelijk of op die manier een effectieve afdwinging van de vergunningsvoorwaarden, en dus een hoog niveau van bescherming van de volksgezondheid, kan worden gegarandeerd.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Eric BREWAEYS